

Naar det saa stærkt betones, at man her giver Nationalbanken en Ret udover, hvad den har haft før, ved, at den faar Lov til at udstede Sedler svarende til en Ellevtedel af Seddelmassen mod Dækning i Statsobligationer, maa man huske paa, at det er en Ret, der er meget snævert begrænset. Og naar det ærede Medlem fra Æbeltoft i denne Forbindelse taler om at give Fanden den lille Finger, ved jeg ikke, hvem Fanden er. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem derved tænker paa Nationalbankdirektør Jens Winther. Jeg nævner ham, fordi han vist er den ældste af Nationalbankdirektørerne, og jeg ved ikke, hvorfor man stadig skal nævne en anden. Og jeg ved ikke, om det ærede Medlem tænkte paa mig som den anden Part i disse Forhandlinger. For man kunde sige begge Dele. Man kunde beskyldte Staten for at ville misbruge sin Ret til at stifte Laan i Nationalbanken, og man kunde beskyldte Nationalbanken for at ville benytte disse Laan til Seddeludstedelse i stedse stigende Grad. Men da Retten er saa snævert og bestemt begrænset, som den er; tror jeg ikke, at hvad enten Fanden er den ene eller den anden af disse to Parter, vil han kunne benytte den udrukke Finger til at tage nogen Haand. Jeg tror, det ærede Medlem har set for sort paa Forholdene.

Det næste, som det ærede Medlem fra Æbeltoft fremhævede, var, at det var uheldigt, at udenlandske Statsobligationer kunde henregnes til Metal-fonden, idet Statsobligationer under Krig ikke er likvide. Men naar Dækningen for Sedlerne skal bestaa ikke alene i Metal, men ogsaa i andre Værdier, er der dog af dem vist ikke noget bedre end Statsobligationer. Naar vi har Gæld at betale i Udlandet, vil næst efter Guld vedkommende Stats egne Obligationer vist være det Betalingsmiddel, man vil komme længst med, og naar man derfor har Statsobligationer i Nationalbanken, vil det i Almindelighed være et godt Betalingsmiddel. Det vil for det første altid være det i normale Tider, og det ærede Medlem fremhævede i sin Tale, at han talte ikke særlig ud fra de bestaaende abnorme Forhold. Den Kritik, han øvede overfor Henregningen af udenlandske Statsobligationer til Metal-fonden, var imidlertid udelukkende bygget paa de Forhold, som kan indtræde, naar der er Krigstilstand i Verden, og var specielt bygget paa en saa omfattende Krigstilstand som den for Øjeblikket herskende, der er enestaaende i Verdenshistorien, og som forhaabentlig ikke

vil gentage sig snart. Det ærede Medlems Kritik er derfor ikke af almen Gyldighed. Jeg tror tværtimod, at man maa fastslaa, at under almindelige Forhold er det vel begrundet at henregne udenlandske Statsobligationer til Metal-fonden.

Det ærede Medlem opholdt sig ved, at det var foreslaaet, at man skulde kunne henregne Tilgodehavender hos udenlandske Banker og Bankhuse, ogsaa saadanne Tilgodehavender, som ikke var rentefri, efter Skøn af Bankkommissæren til Fonden, og det ærede Medlem mente, at det kunde nok være rigtigt at gaa udover de tre Banker, som nu alene og uden nogen egentlig Begrundelse staar saaledes overfor Nationalbanken, at Tilgodehavender fra dem kan medregnes, og naar man kan det, kan man komme hverandre i Møde, og man skal jo mødes paa noget. I det hele er dette Lovforslag ikke et politisk, ikke en Gang et særlig principielt Lovforslag. Det er et Lovforslag, ved Hjælp af hvilket man søger at gennemføre en Række praktiske Foranstaltninger, som er nødvendiggjorte ved de foreliggende Forhold, og om man i den Henseende paa de enkelte Punkter skal gaa lidt videre eller lidt mindre vidt, er noget, man i et Udvalg kan forhandle om; her er et Punkt, hvor man kan forhandle sig til Rette, og det samme gælder med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt disse Tilgodehavender skal være rentefrie. Det ærede Medlem sagde, de skulde dog være paa Anfordring. Det kan være, men at der skulde være nogen Grund til at kræve, at de skulde være rentefrie, naar Banken kan faa en Rente, kan jeg ikke se. (*N. Neergaard*: Det sagde jeg ogsaa!). Ja, det sagde det ærede Medlem ogsaa, det er det ærede Medlems Udtalelser, jeg refererer: At Nationalbanken kan faa en Rente, naar ellers Anbringelsen er af tilfredsstillende Karakter; kan ingen indvende noget imod. Paa det Punkt bliver vi altsaa sikkert let enige. Ved sin Opgørelse af, hvad Seddeludstedelsen efter de her foreslaaede Regler skulde komme til at beløbe sig til, regnede det ærede Medlem ikke med, at der ud over Metal-fonden skal være 125 Millioner i Værdier til Dækning for hver 100 Millioner, men de nærmere Opgørelser paa dette Punkt ved jeg, min Kollega Handelsministeren vil udtale sig om, og for at vi ikke skal gentage hinanden, skal jeg ikke opholde mig derved.

Det var, hvad jeg havde at bemærke om Punkt 1, Dækningsreglerne. Om det andet Punkt, den 5 pCts Afgift, sagde det